

Ženy nad padesát mají v neziskovce přednost. Starají se o ostravské seniory

28. února 2017 16:07

Nabídnout pracovní příležitost ženám ve věku nad padesát let, které skončily na úřadech práce. Nejen s tímto záměrem založila čtyřiapadesátiletá Jana Vávrová před rokem v Ostravě neziskovou organizaci nazvanou Péče srdcem, která zajišťuje terénní pečovatelské služby pro seniory.

Jana Vávrová po propuštění hledala práci, která by měla smysl. Založila proto neziskovou organizaci Péče srdcem. | foto: Adolf Horsinka, [MAFRA](#)

„Sedmnáct let jsem pracovala jako manažerka v jedné firmě. Když mi bylo dvaapadesát let, o práci jsem přišla. Zažila jsem tak situaci, s níž se potýká mnoho padesátníků a kdy si člověk říká: Co budu dělat, kdo mě zaměstná?“ popisuje.

„V té době naši známí řešili zdravotní problémy své maminky. Po mozkové příhodě se vrátila z nemocnice domů a oni nevěděli, jak se o ni postarat. V té souvislosti mě napadlo, proč se nepokusit nabídnout služby v této oblasti. Vždycky jsem měla blízko k pečovatelskému a hledala jsem práci, která by měla smysl.“

Po dobrém úmyslu ovšem následovalo vystřízlivění v podobě papírování. „Bylo toho hodně, co jsem musela zajistit i vyřídit. Založit si neziskovou organizaci v sociální oblasti je pořád velice náročné. Stále se sice omílá podpora podnikání, ale tady to ještě úplně neplatí,“ vypočítává Vávrová.

Její organizace dnes zaměstnává pětadvacet pečovatelek, přičemž skoro polovina z nich je ve věku nad padesát let. „Pokud ženy v tomto věku mají zájem, tak je zaměstnávám přednostně. Většinou mají totiž zkušenosti. Vychovaly děti a vědí, co obnáší starat se o seniory, protože to poznaly u svých rodičů. Některé pečovatelky přitom byly prakticky nezaměstnatelné, protože je například zatěžovala exekuce, a byly tak u zaměstnavatelů znevýhodněny,“ konstatuje.

K seniorům dochází bývalá učitelka, účetní i úřednice

V neziskové organizaci našly práci ženy z různých oborů. „Zaměstnávám bývalou účetní, učitelku nebo vedoucí pracovního úřadu. Některé donutily životní okolnosti, jiné dospěly do bodu, kdy chtějí mít smysluplnou práci a pomáhat. Všechny jsme absolvovaly různé rekvalifikace,“ zmiňuje Vávrová, podle které je sociální oblast stále nevýdělečná.

„Bez dotací kraje nebo obcí bychom se neobešly. Terénní služby se ale rozšiřují a upouští se od velkých domovů pro seniory, takže věřím, že v budoucnu ta podpora bude větší.“

Za rok provozu se ženy z Péče srdcem věnovaly zhruba padesáti ostravským seniorům. „Je to ale orientační číslo. Každý vyžaduje jinou péči. O někoho se staráme čtyřicet hodin denně, někoho stačí navštívit několikrát do týdne. Stabilně se však staráme asi o třicet lidí,“ doplňuje.

Podle Vávrové musí být sociální pracovnice hlavně trpělivá. „Někteří senioři si obtížně zvykají, že se o ně stará někdo cizí a narušuje mu soukromí. Pokud to lze, tak se snažíme seniory zapojit do aktivit. Když některý klient potřebuje nepřetržitý dohled, tak nastupujeme na směny,“ popisuje a dodává, že některé ženy péči o seniory nezvládly a odešly.

„Je to náročné psychicky i fyzicky. Seniory musíme například přebalovat. Někdy mají před sebou už jen pár týdnů života a my se snažíme ulehčit to i jejich rodině. V těchto chvílích si ale vzpomenu na klientku, která mi řekla, že jsem anděl, když se o ni takhle starám. A proto to má smysl,“ uzavírá Vávrová.

Autor: [Klára Kohutová](#)